

1-5-20. LandsDommerne, og de, som nogen OverRet betiene, skulle uden nogen Forrevending endelig kiende paa alle Underretters Domme, saavel som paa Sandemænds, og andris, der blive for deris Eed og Vidnisbyrd kaldede, deris Tog og Eeder, Gods, Ære, eller Liv, angieldende, som for dennem til Stadfæstelse, eller Underkiendelse, indstævnis, og dennem, hvad heller de beskyldis, eller ej, reise, eller fælde; Og maa de ej deris Domme paa de indstævnte Domme grunde; Men selv tage Sagerne og deris Beviser for sig, og derefter kiende og dømme, som de agte at forsvare. Landsdommerne skulle og kiende paa alle de Vidner, som til Grevernis og Friherrernis Birker blive førte, dersom de, til Landstinget, enten til Stadfæstelse, eller Svækelse, indstævnis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved frd. af 25. januar 1805.

1-5-21. Imod Adelens og med Adelen lige privilegeredis Breve maa de og vel dømme, med mindre de saaldis i Dommen røris, at det deris Ære og Lempe er for nær, som dennem udgivet have.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved frd. af 25. januar 1805.

1-15-22. De skulle selv, saa fremt de efter Sagens Omstændighed finde nogen til Kost og Tæring, sette og navngive i deris Domme, hvor meget den skal være, efter som Sagen haver været klar, eller mislig, til.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved frd. af 25. januar 1805.

1-15-23. Commissarier udi de Sager, som Samfrænder bør at dømme udi, og som ellers ikke beqvemmeligen kunde til Tinge ordeelis, bevilgis og forordnis af Kongen efter begge Parter Begæring; Men dersom den eene Part vegrer sig derudi, og ikke vil have gode Mænd paa saadanne Tretter, som ej anderledis, end ved Commissarier bør, eller kand, adskillis, enddog hand af den anden Part derom er besøgt, da skal det være hans Vederpart frit for, eene Kongelig Befalning at tage; Dog at hand skielligen beviser, at

hand sin Vederpart tilforn halfdeelen af Commissarierne at tage haver tilbudet.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er uden betydning efter konkursloven, lov nr. 51 af 25. marts 1872, § 147 og skiftelovens § 83.

1-15-24. Udebliver een, eller fleere, af Commissarier, eller andre gode Mænd, som til nogen Forretning ere forordnede, formedelst lovlig Forfald, da have de, som komme tilstæde, Magt til, andre vederhæftige gode Mænd i deris sted at tage.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til bemærkningerne til artikel 1-15-23.

1-5-25. Commissarier, og andre deslige, skulle, om mueligt er, inden sex Uger, efterat Befalningen er dennem tilstillet, forrette hvis dem befalet er, og inden Maanedes Dag, i det seneste, efter deris Forretning give deris Dom beskreven, og da strax, hvis Breve og Documenter for Retten leverede ere, een hver igien lade tilstille.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet, jf. Nellemann: Alm. del, s. 181.

1-5-26. Naar Commissarier, eller andre Dommere, som een Ret besidde, eller Ridemænd, og deslige, sig om deris Domme og Forretninger ej kunde foreene, da skulle de fleeste Stemmer beslutte Dommen, eller Forretningen; End ere de lige mange paa begge sider, da giver den, som Formand er, med dem, som hannem følge, Dommen beskreven, og ingen anden.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 216.

1-5-27. Commissarier i deris Afsigter skulle og dømme, hvilken af Parterne Commissionens Omkostning skal betale, om den, som Commissionen forværvet haver, bør den gandske, eller een Andeel, og hvor vit deraf, at betale, henseende, hvo i Sagen best grundet er, og derfor den i alle Puncter vinder, saa og om Sagen saa er beskaffen, at den ej anderledis kunde været beqvemmeligen udført, eller den, som Commissionen haver forværvet, Sagen ved Lands Lov og ordentlig Rettergang med mindre Bekostning